

רתב"ם לפני ר"א: שנים אדוקים בטלית כל אחד נוטל עד מקום שידו מגעת והשאר חולקין בשווה. וסימן ר' אבהו: שחולקין בשבועה. ובמשנתנו שחולקין בשווה, ולא עד מקום שידו מגעת, - כשתופסים בכרכשתא. ר"מ: ש"מ סודר שתפס בו ג' על ג' נקרא 'ונתן לרעהו', כמי שפסק דמי וקני. ושאני מר"ח: גט בידה ומשיחה בידו, אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו אינה מגורשת, ואם לאו - מגורשת! דשם בעי' כריתות ואין, וכאן יש נתינה ♦ רבא: בטלית מוזהבת [אף שהזהב קרוב לאחד] - חולקין בשווה לאורך

ת"ר: שנים אדוקין בשטר, מלוה אומר: שלי הוא, ונפל ממני, ומצאתיו. ולזה אמר: שלך הוא, ופרעתיו לך. לרבי: יתקיים השטר בחותמיו. ולרשב"ג יחלוקו. נפל ליד דיין - לא יוציאו עולמית. לרבי: דיתקיים השטר בחותמיו. רבא מר"ג: במקום דרבי הכל יחלוקו, בשאינו מקום - חלקו. לרבי: מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו, ואי מקיים פליג, ואי לא מקיים לא דחספא בעלמא הוא, שהלוה הוא שאומר שהשטר אמת והוא שאומר פרוע ורשב"ג: מודה בשטר שכתבו - א"צ לקיימו, ואף שלא מקיימו - יחלוקו.

נפל ליד דיין לא יוציאו עולמית, ז: רבא ח"ק: לתק ואף 'שכתב בו הנפק', לא יוציאו עולמית. דחיישי לפירעון ולרבי יוסי הרי הוא בחזקתו, ולא חיישינן לפירעון. ותך דמשמע דרבי יוסי חשש לפירעון דתניא: מצא שטר כתובה בשוק, לת"ק אם הבעל מודה יחזיר לאשה, אינו מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה. רבי יוסי עודה תחת בעלה יחזיר לאשה, נתארמלה או נתגרשה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה! [ואין לומר דאיפוך דאי הכי קשיא דרבנן אדרבנן]

ותרצי' א. שטר כתובה כולה רבי יוסי, וח"ק: אין הבעל מודה ונתארמלה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה, אבל עודה תחת בעלה - יחזיר לאשה, שזה דעת רבי יוסי. ב. לא תיפוך ורבי יוסי קא"ל: לדידי אפילו נתארמלה או נתגרשה לא חיישינן לפירעון, לדידכו - הודו לי בעודה תחת בעלה דיחזיר לאשה, שאינה בת פירעון. וא"ל רבנן: אימור צררי אתפסה. ג. רבינא: איפוך קמייטא. ורבנן רק בכתובה חיישי' לשתי כתובות ורבי יוסי לשתי כתובות לא חייש.

ר"א: מחלוקת בששניהם אדוקים בטופס ושניהם בתורף, אבל א' אדוק בטופס וא' בתורף - זה נוטל טופס וזה נוטל תורף. ור"ז: לעולם חולקין, ואפילו אחד אדוק בטופס ואחד אדוק בתורף. ותך דזה נוטל עד מקום שידו מגעת הינו דתורף קרוב לאחד וקמ"ל דחולקין לאורך ובשווה. לר"א: דזה נוטל טופס וזה נוטל תורף, צריך לרמי, דשטר שיש בו זמן גובה ממשועבדים ונותן ההפרש בינו לבין שטר שאין בו זמן ויחלוקו - לרמי. שאל"כ שנים אוחזים בטלית איך יחלקוהו?! ואין לדחות שראויה לקטנים, וטלית מוזהבת ראויה לבני מלכים, דהא בבהמה דחולקין בשלמא טהורה חולקין בבשר, אבל בטמאה בהכרח שחולקין בממון, וא"כ גם כאן הכל בממון.

